

Odluka:

VSRH Rev 946/1997-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Rev 946/1997-2

Datum odluke: 07.03.2001

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Građanski - revizija

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev-946/1997-2

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu, u vijeću sastavljenom od sudaca Borisa Guttmanna, kao predsjednika vijeća, te Stanka Hautza, Vlatke Potočnjak-Radej, Ivana Mikšića i Petra Milasa, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja B. P. iz Z., zastupanog po B. S., odvjetniku iz Z., protiv tuženika C. o. d.d. Z., radi naknade štete, odlučujući o reviziji tuženika protiv pravomoćne presude Županijskog suda u Gradu Zagrebu od 3. prosinca 1996. godine, broj: VI Gž-4120/96-2, kojom je djelomično preinačena presuda Općinskog suda u Sesvetama od 8. veljače 1996. godine, broj: P-404/95, u sjednici održanoj dana 7. ožujka 2001. godine,

riješio je:

Ukidaju se nižestupanjske presude – presuda Županijskog suda u Gradu Zagrebu od 3. prosinca 1996. godine, broj: VI Gž-4120/96-2 i presuda Općinskog suda u Sesvetama od 8. veljače 1996. godine, broj: P-404/95 i predmet se vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

“Nalaže se tuženiku da plati tužitelju iznos od 3.000 DEM u kunama po srednjem tečaju “Zagrebačke banke” na dan 08. veljače 1996. godine, sa zakonskim zateznim kamatama po stopi određenoj čl. 1. Uredbe o visini stope zateznih kamata, računajući od 8. veljače 1996. godine, pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove ovog postupka u iznosu od 4.350,00 kn, sve to u roku od 15 dana.”

Presudom suda drugog stupnja potvrđena je prvostupanjska presuda.

Protiv presude suda drugog stupnja reviziju je izjavio tuženik, a zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da pobijana presuda bude preinačena tako da se tužbeni zahtjev odbije.

Odgovor na reviziju nije podnesen, a državni odvjetnik Republike Hrvatske o reviziji se nije izjasnio.

Revizija je osnovana.

Ostvaren je revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka jer postoji bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 13. Zakona o parničnom postupku – ZPP ("Narodne novine", broj: 53/91 i dr.) na koju se u reviziji ukazuje.

Raspravljajući i ocijenjujući jedino sporno činjenično pitanje u ovom sporu – da li je i u kojem postotku došlo do trajnog gubitka opće radne sposobnosti (invaliditeta) tužitelja kao posljedice nesretnog slučaja (prometne nezgode) u kojoj je dana 15. veljače 1994. godine tužitelj ozlijeđen, sudovi su na temelju medicinske dokumentacije i nalaza i mišljenja liječničkih vještaka dr. J.R. i dr. I.K. utvrdili da je nastupio ukupni trajni invaliditet od 15%, jer da postoji postkomocioni sindrom kao posljedica potresa mozga, koji prema toč. 1. tuženikovih tablica za određivanje postotka invaliditeta daje invaliditet od 5%, te da postoji smanjena pokretljivost kralježnice poslije ozljede koštano ligamentarnih struktura vratne kralježnice, koja prema toč. 95. rečenih tablica predstavlja invaliditet od 10%.

U odnosu na utvrđenje invaliditeta od 5% koji se prema toč. 11. tuženikovih tablica priznaje za "postkomocioni sindrom poslije bolnički utvrđenog potresa mozga bez postojanja objektivnog neurološkog nalaza s izvodnom medicinskom dokumentacijom dobivenom u roku 24 sata nakon ozljede" u reviziji se ističe da potres mozga nije bolnički utvrđen u roku 24 sata nakon tužiteljevog ozlijeđivanja, a da to proizlazi iz medicinske dokumentacije koja je predočena tuženiku, pa da nije jasno koja je to druga medicinska dokumentacija bila na raspolaganju sudu.

Navedenu tvrdnju tuženika da potres mozga nije bolnički utvrđen u roku 24 sata od ozljede drugostupanjski sud je u obrazloženju svoje presude ocijenio netočnom ističući da je "iz dokumentacije KBC klinike za neurokirurgiju Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Z. vidljivo da je postavljena dijagnoza po neurokirurgu na dan 15. 02. 1994. godine, između ostalog, bila i post commotionem cerebri, što ukazuje upravo na to da je tužitelju odmah bolnički utvrđen potres mozga".

Navedeno obrazloženje drugostupanjske presude u suprotnosti je sa sadržajem isprava koje prileže spisu, jer je iz medicinske dokumentacije Kliničkog bolničkog centra Ambulante za vaskularnu kirurgiju i Klinike za kirurgiju (list 17 i list 14 spisa) navedena dijagnoza Contusio captis, a ne post commotionem cerebri koja se navodi u drugostupanjskoj presudi.

Dijagnoza post commotionem cerebri navodi se u medicinskoj dokumentaciji od 22. 04. 1994. godine i 18. 08. 1994. godine (list 18 i 13 spisa).

Dakle, ne samo što postoji proturječje između onoga što se o sadržaju dokumentacije navodi u obrazloženju presude i samog sadržaja dokumentacije, već postoji proturječje u samom sadržaju dokumentacije.

Na temelju nalaza i mišljenja vještaka dr. K. i dr. R. sudovi su utvrdili da je tužitelj zadobio ozljedu koštano ligamentarnih struktura vratne kralježnice.

Osporavajući pravilnost tog nalaza tuženik je spisu priložio nalaz i mišljenje drugog vještaka – dr. G., u kojem se navodi da na učinjenim rendgenskim snimcima nema znakova koštane traume niti rendgenski vidljivih znakova traumatske distenzije ligamentarnog aparata, te je predložio da se po potrebi izvede dokaz saslušanjem novog vještaka.

Međutim, sud je samo pozvao vještake dr. R. i dr. K. da se pisano očituju na navedeni prigovor tuženika, a u danom očitovanju isti vještaci su izrazili sumnju u objektivnost vještaka na čiji nalaz se tuženik poziva, ističući da je tuženik od svog rengenologa koji radi za njega i kojeg sam financira naručio snimke vratne kralježnice i da se iz opisa tih snimaka može "jedino zaključiti da se namjerno iskrivljuje stvarno zdravstveno stanje tužitelja".

Glede takvog očitovanja vještaka u reviziji se osnovano ističe da se oni nisu stručno osvrnuli na nalaz i mišljenje drugog vještaka, koji je suprotan njihovom nalazu, već su na neprimjeren način isticali neobjektivnost drugog vještaka.

Budući se vještaci dr. R. i dr. K. nisu stručno i argumentirano očitovali na suprotno mišljenje vještaka na kojeg se poziva tuženik, to nije otklonjena sumnja u pravilnost njihovog nalaza i mišljenja, te je bilo opravdano zatražiti mišljenje drugih vještaka.

Stoga se u obrazloženju prvostupanjske presude neosnovano i suprotno sadržaju rečenog izjašnjenja vještaka dr. R. i K. na prigovor tuženika ističe da su vještaci uvjerljivo opovrgnuli prigovore tuženika. Pri tome se nerazumljivo dodaje da "valja napomenuti da tuženik u praksi sam angažira liječnike cenzore, isto tako sudske vještake, ali ih i sam plaća, dok u ovom slučaju je sud odredio liječnike vještake sa dugogodišnjim iskustvom i praksom, pa ovaj sud nije našao razloga da im ne povjeruje".

Potpuno je nejasno zbog čega se ne bi moglo posumnjati u pravilnost nalaza i mišljenja liječničkih vještaka "sa dugogodišnjim iskustvom i praksom" kojima je sud povjerio vještačenje i zbog čega tuženik ne bi mogao sam zatražiti mišljenje drugih vještaka kako bi se mogao angumentirano očitovati na nalaz i mišljenje vještaka dat u sudskom postupku, odnosno zašto zbog same činjenice da je stranka zatražila mišljenje drugog vještaka izvan sudskog postupka na vlastiti trošak, takovim nalazom ne bi mogla biti dovedena u sumnju pravilnost osporavanog vještačkog nalaza.

Slijedom navedenog proizlazi da glede odlučnih činjenica u obrazloženju nižestupanjskih presuda postoje takvi nedostaci zbog kojih se presude ne mogu ispitati, čime je ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 13. ZPP, pa je na temelju odredbe iz čl. 394. st. 1. ZPP nižestupanjske presude valjalo ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U Zagrebu, 7. ožujka 2001.

Predsjednik vijeća:
Boris Guttman, v. r.